

Łąka w maju.

Dzień 5.

Wycieczka na łąkę. Pierwsza kartka zielnika.

Wycieczka na łąkę.

Rozmowa przed wycieczką. Co nas czeka na łące?

Zwrócenie uwagi, co można zobaczyć na łące. Rodzic pyta:

W jaki sposób można spędzać czas na łące?

Zachęcanie do wnikliwej obserwacji napotkanych podczas wycieczki roślin i zwierząt.

Dla każdego dziecka: lupa, kartonowe ramki.

- Poszukiwanie roślin i zwierząt, o których była mowa.
- Opisywanie ich rzeczywistego wyglądu.
- Obserwowanie zachowania owadów, słuchanie wydawanych przez nie odgłosów.
- Obserwowanie roślin poruszanych wiatrem, rozpoznawanie ich i nazywanie.
- Oglądanie wybranych roślin lub zwierząt przez lupę.
- Zbieranie znanych roślin w celu wykonania zielnika.
- Robienie bukietów z kwiatów.

• Tworzenie obrazków – nakładanie zabranych kartonowych ramek na wybrany

fragment łąki; wypowiedzi dzieci na temat tego, co znalazło się w ramce, dlaczego wybrały

właśnie to miejsce, co im się w nim podobało – dzielenie się swoimi spostrzeżeniami

i wrażeniami.

- Zabawy na świeżym powietrzu z wykorzystaniem skakanek, piłki.

Powrót do domu.

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat wrażeń z wycieczki.

Rodzic pyta:

– Co się najbardziej podobało? Co je zainteresowało, zdziwiło?

– Co najbardziej chciałyby zapamiętać?

– Jakiego koloru było na łące najwięcej? Itp.

- Oglądanie i nazywanie przywiezionych z łąki roślin, zapamiętywanie ich nazw.

Przygotowanie roślin do zasuszenia: układanie ich na osobnych kartkach, nakrywanie drugą kartką i wkładanie między strony grubej książki; po włożeniu wszystkich roślin obciążenie książki i pozostawienie do wyschnięcia na około dwa tygodnie. Po zakończeniu suszenia przyklejenie – z pomocą rodzica – roślin kawałkami taśmy przeźroczystej na kartonowe kartki, naklejenie podpisów.

Rośliny przyniesione z łąki, kartki, gruba książka, taśma przeźroczysta, kartonowe kartki, napisy – nazwy roślin, klej.

- Wyrażanie swoich wrażeń i przeżyć za pomocą ekspresji plastycznej – rysowanie łąki na zielonych kartkach pastelami olejnymi.

Dla każdego dziecka: zielone kartki, pastele olejne.

Słuchanie wiersza Bożeny Formy „Wiosna”.

Powiał wiatr majowy,
łąka zapachniała.
Świeżą koniczyną
pokryła się cała.
Brzęczą głośno pszczoły,
pracują wytrwale.
Zapylają kwiaty,
nie nudzą się wcale.
Słońce mocno grzeje,
świat do życia budzi.
Dobry czas nastaje
dla zwierząt i ludzi.

- Kończenie rymowanek o łące.

Trawa, kwiaty, biedronka – to na pewno... (łąka)

Czerwone jak gotowane raki – to... (maki)

Ma żółty środek, białe płatki,
łodyga u niej wiotka.
Ten łąkowy kwiat to... (stokrotka)
Piegowata dama. Po łące chodzi od rana.
Wygrzewa się w promykach słońca.
To małeńka... (biedronka)
Czy to fruwające kwiaty? Jest ich tyle! Nie, to... (motyle)
Lata, lata koło nosa. Uwaga! To groźna... (osa)
Lata, lata obok czoła. To miodna... (pszczola)

Ćwiczenia w czytaniu – uzupełnianie literami

luk w wyrazach.

Dla każdego dziecka: wyrazy z brakującymi

literami, litery.

Rodzic przygotowuje wyrazy z brakującymi literami

oraz litery. Dzieci uzupełniają luki

literami i odczytują wyrazy. Np.:

biedro...ka (n), jas...ier (k), t...awa (r), ...

aba (ż), kr...t (e)...

Założenie pierwszej karty zielnika.

- Oglądanie obrazków roślin łąkowych, przypomnienie ich nazw.

Obrazki roślin łąkowych, produkty, w których zastosowano rośliny zielne.

Rodzic opowiada o zastosowaniu roślin zielnych, pokazuje syropy, kremy, suszone zioła na herbatę (np. rumianek), szampon pokrzywowy, tabletki rapacholin, krem rumiankowy...

- Ćwiczenia oddechowe Dmuchamy na dmuchawiec (mniszek pospolity).

Dzieci naśladują dmuchanie na trzymaną w ręce roślinę. Dmuchają mocno, aż do braku powietrza.

- Oglądanie przyklejonych na kartkach (i podpisanych) roślin przyniesionych z wycieczki na łąkę.

Dzieci oglądają rośliny, nazywają wskazywane części (łodyga, korzeń, liść, kwiat).

Rodzic wyjaśnia, że dopnie te kartki do zielnika, który już założył i który będzie uzupełniał.

Kartki z przyklejonymi roślinami przyniesionymi z wycieczki na łąkę.

- Słuchanie wiersza Anny Onichimowskiej Zielnik.

Kartki z przyklejonymi do nich roślinami (wymienionymi w wierszu), obrazki lub zdjęcia.

Biały rumianek.

Na drugiej –

mały bukiet sasanek.

Na trzeciej –

liście dębu i babki.

Na czwartej –

fiołki, konwalie, bratki.

Rozmowa na temat wiersza.

Rodzic pyta:

- Jakie rośliny znajdowały się na kartkach?
- Dlaczego był tam rysunek sasanek?
- Dlaczego zakładamy zielnik?

- Wykonanie przez każde dziecko pierwszej strony własnego zielnika.

Dla każdego dziecka: rośliny (np. koniczyna, mniszek pospolity, szczaw...), kawałki taśmy klejącej, kartkę z bloku technicznego (kolorowa).

Każde dziecko dostaje jedną roślinę (np. koniczynę, mniszek pospolity, szczaw...), kawałki taśmy klejącej, kartki z bloku technicznego (kolorowe).

Dzieci wykonują następujące czynności:

- Układają roślinę na kartce.
- Przyklejają ją do kartki za pomocą taśmy klejącej.

(zachęca dzieci, aby wykonywały dalsze strony zielnika).

- Wspólne wypicie herbatki ziołowej np. rumiankowej.

Herbatka ziołowa np. rumiankowa, kubeczki.

Zabawa relaksacyjna Złota żaba.

Rodzic mówi: chciałbym zaprosić was do zabawy, w czasie której musimy wszyscy siedzieć bardzo cicho – inaczej nie będziemy mogli złapać tego, co może uda nam się złapać później. Usiądźcie wszyscy na podłodze i skrzyżujcie nogi. Możecie jedną stopę położyć na udzie, jeśli macie na to ochotę (pół pozycji lotosu). Utrzymujecie wasze plecy w wyprostowanej pozycji, a potem lekko opuśćcie barki. Zamknijcie oczy.

Czy widzieliście kiedykolwiek małą, złotą żabkę, która siedzi na dużym, zielonym liściu lilii wodnej cicho, cichutko... tak cicho, że nic się nie porusza, a żabka wygląda, jakby spała? Dzisiaj wszyscy będziemy takimi żabkami. Wyobraźcie sobie, że siedzicie na liściu lilii wodnej pośrodku stawu... Siedzicie tam, jak ta żabka, bardzo cicho, i oddychacie powoli. Nabieracie głęboko powietrza do płuc i wypuszczacie je do końca. W ten sposób żaby łapią muchy na kolację – siedzą tak cicho, że muchy ich po prostu nie widzą. Nagle wyciągają swój długi język i łapią muchę. Czy potraficie tak szybko wystawić język? A teraz siedzicie spokojnie, a ja będę udawać bzyczącą muchę. Za każdym razem, kiedy wydam z siebie taki dźwięk (demonstruje ten dźwięk), możecie wystawić język i złapać muchę. Na zakończenie będziecie mogli szepnąć mi na ucho, ile much złapaliście.

Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery

i liczby, cz. 2, s. 76.

Czytanie zdań, pisanie X pod wyrazem tak

jeżeli zadanie jest prawdziwe, lub pod wyrazem

nie, jeżeli zdanie jest fałszywe.